

Penge sammen, saa at man kan gøre noget i andre Henseender, saa forekommer det mig, at der er den Konto, hvor man søger disse Besparelser tilvejebragte, ikke heldig valgt.

Det var mig noget vanskeligt at forstaa den ærede Ordførers sidste Udtalelse. Den ærede Ordfører sagde omtrent som saa: Vi ere jo slet ikke imod, at dette Spørgsmaal ordnes, vi ønske, at det ordnes paa den Maade, at der oprettes 3 Pastorater af de 6 Sogne. Nu vel, men saadan forekommer det mig, foreligger Forslaget jo i Øjeblikket ikke; hvis det virkelig forholder sig saaledes, saa vil jeg dog meget gerne henstille til det ærede Flertal, om man saa ikke i Stedet for at udsætte denne Sag og derved jo virkelig paaføre denne Befolkning uhyre Ulemper — den højtærede Minister har utvivlsomt Ret, naar han skriver i de Motiver, som ledsage Forslaget, at der er særlig Trang til Stede, og derom kan der ikke tvivles — vil finde det rigtigt at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse inden 3dje Behandling. Er Stillingen den, som det ærede Medlem synes at anføre, at han ikke har noget imod, at Spørgsmaalet løses foreløbig alene for Vrads Sogns Vedkommende — og saa maa det vel underforstaas, at han dermed tænker sig, at det saa i Fremtiden skal løses videre i den af ham angivne Retning — saa forekommer det mig, at da vil man i alt Fald i Øjeblikket opnaa dette, at man vil kunne løse Spørgsmaalet netop i det her foreliggende Tilfælde, uden at noget er foregrebet. Thi der skal jo Bygninger til i det ene som i det andet Tilfælde, og der kan ikke være Tale om, at der kan vælges anden Plads for Kapellanboligen eller Præsteboligen end netop Vrads, det er aldeles givet. Denne Henstilling vil jeg gerne gøre, og jeg vil meget bede det ærede Flertal om at ville tage det under Overvejelse, om det dog ikke var muligt at faa en Løsning af dette Spørgsmaal i Aar, og jeg gør det saa meget mere, som det forekommer mig, at i det Øjeblik den højtærede Minister har Ret i, at der ikke længer kan ventes at blive givet Støtte til Præstens Befordring over til Vrads til Konfirmationsforberedelse, er det ganske klart, at saa ville Forholdene være absolut utaalelige for den Del af Befolkningen, som bor derborte. Den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at der var en lille Tange, der gik ud, og som tidligere havde været Hede, og hvor der nu boede nogle enkelte Mennesker. Det Antal Mennesker, der bor ude i Kjærshoved,

er i og for sig ikke saa ganske lille, hvis det da forholder sig rigtigt, hvad der er oplyst for mig, at der skal være omtrent 50 Individuer. Det er da ikke saa ganske ubetydeligt et Antal, det udgør dog en 10—12 Familier, men man maa jo huske paa, at selv om man tager Kjærshoved fra og gaar inden for den Grænse, bliver der allerede $2\frac{1}{2}$ Mil til Præsten, saa man kan ikke alene regne med Befolkningen ude i Kjærshoved. Jeg skulde ikke have opholdt det høje Ting mange Minutter om denne Sag, naar ikke det netop var, fordi det forekommer mig saa soleklart, at det er en Sag, der ikke taaler Opsættelse, og jeg kan derfor ikke andet end meget indtrængende bede om, at Sagen bliver løst i denne Rigsdagssamling.

Ordføreren (J. C. Christensen): Jeg vil blot til det ærede Medlem sige, at naar han sagde, at Flertallet vilde spare Penge paa Landet men give Penge ud i Købstaden, er det en fuldstændig Forveksling af de faktiske Forhold. Her er ikke Tale om at spare Penge i dette Forhold, men her er Tale om at yde mere til disse Sogne, end der f. Eks. ydes til Kirken i Randers, meget større Beløb, idet der er Tale om et aarligt Beløb, der langt overstiger Renterne — ja selv Afdragene med — af de 30,000 til Randers, det kan slet ikke sammenlignes. Men hvad vi have ønsket her, er at give Befolkningen en lidt bedre Ordning end den, der er foreslaaet, og saa endda en billigere Ordning, og det tror jeg ogsaa Befolkningen derovre selv vilde indse og være med paa, naar det ikke var, at her forelaa et Forslag om en Kapellan, og de derfor synes, det kunde være rart at faa det i Stedet for at vente maaske et Aars Tid eller saa, indtil Sagen kan ordnes paa anden Maade. Det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for den Betragtning, at samtlige Landets Borgere, der alle yde Bidrag til Statskassen, skulde give Penge til Kapellanen i Vinding, Bryrup og Vrads m. fl. Sogne, endogsaa betydelige Summer, men Landboere maa ikke være med til en Gang for alle at yde til Købstadkirkerne. Den Retfærdighed forstaar jeg ikke.

Bøtker: Jeg tror ikke, at den Bemærkning, den ærede Ordfører fremsatte, passer paa Mindretallet. Jeg henviste til de Ord, som den ærede Ordfører selv sagde, at der vilde ved den Ordning, han tænkte sig, kunne spares lidt Penge, og det var ud fra den Betragtning, at jeg